

OBRAZEC ZA PRIJAVO IN ODDAJO NATEČAJNEGA PRISPEVKA

»Lekcije narave: 100 let podnebnih zgodb, ki so oblikovale Goričko«

1. PODATKI O ŠOLI

Naziv šole: Osnovna šola Bogojina

Naslov šole: Bogojina 134, 9222 Bogojina

---

3. PODATKI O AVTORJU (UČENCU/UČENKI)

Ime in priimek: Živa Rituper

Razred: 7.

Sofinancira
Evropska unija

4. PODATKI O PRISPEVKU

Naslov zgodbe: Med dedkovimi spomini in mojimi doživetji vremena

---

5. BESEDILO ZGODBE

(Največ 9.000 tipkanih znakov s presledki. Besedilo napišite v slovenskem jeziku.)

Premalokrat se vprašamo, kako se vreme in z njim narava spreminjata skozi čas. Verjetno se tudi nikoli ne vprašamo, kakšne so te spremembe bile v mladosti naših staršev ali starih staršev. A vreme se spreminja kot dan in noč in te spremembe so skozi čas opaznejše.

Ko pomislim na vreme, se mi ne prikaže samo nebo, ampak zgodbe, ki jih nosi s sabo. Stari starši pravijo, da je bilo vreme nekoč bolj zanesljivo – zime so bile bele, poletja vroča, a suha, dež pa je prihajal takrat, ko so ga najbolj potrebovali. Danes pa se zdi, kot da se je narava odločila govoriti glasneje.

Avgust 2023 se mi je vtisnil v spomin kot mesec, ko je dež izgubil svojo nežnost. Ni več samo kapljal, ampak je tolkel. Spomnim se, kako sem sedela ob oknu v dnevni sobi in opazovala, kako se kapljice združujejo v neprekinjene tokove, ki so drseli po steklu. Najprej se mi ni zdelo nič posebnega. Dež pač. Ure so minevale, dnevi so postajali mokri in enaki. Vsi smo tudi večkrat dnevno preverjali vremenske napovedi, koliko dežja še napovedujejo. Ti dnevi so bili eni najdaljših dni v mojem življenju.

Vse do zdaj se me ta tema ni posebej dotaknila ali pa te teme doma sploh nismo odprli. A zdaj se je v meni prebudilo vprašanje, kako so te dni doživljali drugi ljudje, tisti, katerih preživetje je bistveno bolj povezano z naravo, in starejši ljudje, ki so z vprašujočimi pogledi zrli v nebo in primerjali razmere s tistimi izpred let.

Moj dedek, ki je svojo mladost preživel na kmetiji v Cubru, ki se nahaja v okolici Moravskih Toplic, mi je pripovedoval, da so bile v njegovi mladosti vremenske razmere drugačne. Pripovedoval mi je, da so se v tistih časih ljudje pogosto borili s sušami, saj je zemlja razpokala, dedkov pridelek pa je trpel. Tudi on je tistega avgusta zaskrbljeno pogledoval v nebo in čakal, da se oblaki razkropijo in posije sonce. Še zdaj imata z babico svoj vinograd, ki ga vedno obiščem, ko imamo trgatev, zato se je med pripovedovanjem dotaknil tudi tega vinograda v Cubru. Povedal mi je, da je njegov vinograd okužila bolezen – peronospora. Zaupal mi je, da je bil zelo žalosten zaradi bolezn, saj je v vsako trto vložil veliko truda in časa. To je zanj pomenilo dodatno skrb. Trta, ki jo je skozi leto negoval in se veselil pridelka, je »zbolela«. Delil je z menoj razmišljanje, kako se njegov vinograd skozi čas pozitivno in

Sofinancira
Evropska unija

negativno spreminja, saj je dodal, da postaja sicer bolj bogat, težava pa so bolezni, ki lahko prinesejo veliko škodo. Seveda je pripomnil, da vinograd ni enostavno delo, saj zahteva veliko časa, truda in odrekaj. »Delo v vinogradu postaja težje in težje,« je pripomnil, saj se tudi njegova leta dvigujejo kot listje v jesenskem vetru.

Ugotavljam, da tisto avgustovsko vreme ni vplivalo samo na okolje, ampak tudi na počutje ljudi. Veliko ljudi je čutilo stres, napetost ali tesnobo, a dedek mi je zaupal, da je on v teh razmerah čutil samo skrb zaradi izgube pridelka na kmetiji in v vinogradu.

Narave sicer ne moremo nadzorovati, lahko spremljamo njene spremembe in jih poskušamo razumeti skozi zgodbe preteklosti, ki nam jih pripovedujejo naši starši ali stari starši.

